

# FOAIE PAROHIALĂ IANUARIE 2023



tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

## Gânduri la început de an



Este începutul unui nou an! O nouă pagină din viața fiecăruia dintre noi; povestea fiecăruia dintre noi, trăită zi după zi, alegere după alegere. Este un nou început! Poate vor fi zile cu vânt și cu furtună, cu furie și cu lacrimi, cu așteptări și cu întâlniri, cu speranțe și cu dezamăgiri, zile cu credința pusă la încercare și zile cu acceptarea deplină a voinței lui Dumnezeu, zile cu momente de singurătate și zile cu bucuria comuniunii... Însă, oricum ar fi, să ne amintim că fiecare zi este un **DAR!** Să primim aceste daruri cu bucurie și cu recunoștință! Să trăim cu **ENTUZIASM** fiecare moment al vieții noastre!

Iar când tristețea și disperarea vor părea că au ultimul cuvânt, să ne amintim că **EL** ne este mereu alături și ne poartă „pe aripi de vultur”. Și pentru asta, acum, la început de an, cred că se cuvine ca pe buzele și în inimile noastre să răsunе *Te Deum laudamus...*, un mulțumesc înălțat către **DUMNEZEU**, pentru toate binefacerile pe care ni le-a dăruit în 2022.

În primul numărul din acest an al Foi noastre parohiale, vă propun trei texte ca merinde pentru drumul noului an. Îmi doresc să încercăm să învățăm câte ceva din aceste texte, preluate din broșura *Vitamine pentru suflet*, vol. I, de la Editura Pauline.

## *Interviu cu Dumnezeu*



**Cu titlul meu de ziarist, recent obținut, m-am hotărât să realizez un interviu important și dorința mi-a fost îndeplinită; mi s-a permis astfel o întâlnire cu Dumnezeu.**

- Intră!, mi-a zis Dumnezeu. Așadar, vrei să-mi iei un interviu?

- **Da, dacă ai timp!** i-am răspuns.

A zâmbit puțin în barbă și a zis:

- Timpul meu se numește eternitate și este nesfârșit. Ce voiai să mă întrebi?

- ***Nu este o întrebare nici nouă, nici dificilă pentru Tine: Ce te surprinde cel mai mult la oameni?***

A răspuns:

- Că se plictisesc să fie copii, grăbindu-se să crească și apoi suspină după vremea când erau copii.

Că mai întâi își distrug sănătatea pentru bani pentru ca apoi să piardă banii pentru a-și recupera sănătatea.

Că, făcându-și prea multe griji pentru viitor, neglijează prezentul și așa nu trăiesc nici prezentul, nici viitorul.

Că trăiesc ca și când nu ar muri și mor ca și când nu ar fi trăit; și când te gândești că Eu...

Cu ochii în lacrimi și cu voce întreruptă a încetat să mai vorbească. Măinile Lui le-au cuprins puternic pe ale mele și am rămas așa în liniște.

După o lungă tăcere, i-am zis:

- ***Mă lași să te mai întreb ceva? Ca Tată, ce le-ai cere copiilor tăi?***

Nu mi-a răspuns în cuvinte, ci cu privirea Lui blândă.

- Să învețe că nu pot face pe cineva să-i iubească; ceea ce pot face este să se lase iubiți.

Să învețe că încrederea se construiește în ani și se poate distruge în câteva secunde.

Că cel mai de valoare pentru ei nu este ce au în viață, ci pe cine au alături.

Că nu este bine să se compare cu ceilalți, pentru că întotdeauna va fi cineva mai bun sau mai rău decât ei.

Că bogat nu e cel care are mai mult, ci acela ce are nevoie de mai puțin.  
Să învețe că trebuie să-și controleze acțiunile, altfel acțiunile îl vor controla pe el.

Că sunt de ajuns doar câteva secunde pentru a-i răni profund pe cei pe care îi iubesc și pot trece chiar ani până să repare răul făcut.

Să înțeleagă că a ierta se învață iertând.

Să învețe că banul cumpără totul, mai puțin fericirea.

Că atunci când sunt supărați, au dreptul să fie, dar asta nu le dă dreptul să-i supere și pe cei din jurul lor.

Că prietenii adevărați sunt atât de rari, încât, dacă ai întâlnit unul, înseamnă că ai dat de o adevărată comoară.

Că nu întotdeauna este suficient să te ierte alții; de multe ori, trebuie să te ierți tu însuși.

Să învețe că sunt stăpânii a ceea ce nu spun și sclavii a ceea ce spun.

Că ceea ce seamănă, aceea vor culege: dacă seamănă bârfe, vor culege intrigi; dacă seamănă dragoste, vor culege fericire.

Să învețe că fericirea nu ține de noroc, ci este rezultatul propriilor decizii. Ei decid dacă trăiesc fericiți cu ceea ce au sau dacă mor de invidie și de gelozie pentru ceea ce văd că au alții.

Că, indiferent de consecințe, cei care sunt sinceri cu ei înșiși ajung departe în viață.

Să învețe că a dori și a iubi nu sunt sinonime, ci antonime: a dori cere totul; a iubi oferă totul.

Că niciodată nu vor face ceva atât de mareț încât Dumnezeu să-i iubească mai mult și nici ceva atât de rău ca Dumnezeu să-i iubească mai puțin; El, pur și simplu, îi iubește.

Să învețe că cea mai mare distanță la care se pot afla de Mine este distanța unei simple rugăciuni.

**Și așa, într-o întâlnire profundă, am rămas în liniște ținându-ne de mâini. Oare o să învățăm și noi vreodată?**

## ***Lucruri importante***

Un expert de la firmele de „Gestionare a Timpului” a dorit, la o conferință, să-și surprindă asistenții. A scos de sub birou un vas mare de sticlă cu gura largă; l-a așezat pe masă lângă o cutie care conținea pietre de mărimea unui pumn și a întrebat:

**- *Câte pietre credeți că încap în vasul acesta?***

În timp ce asistenții calculau, el a început să pună pietre până a umplut vasul. Expertul a întrebat din nou:

**- *Este plin?***

Toată lumea s-a uitat și erau cu toții de acord că da. Atunci a scos de sub masă o cutie în care erau pietre mai mici și a pus o parte din ele în vas, după care l-a agitat: pietricelile au intrat în spațiile create de pietrele mari.

Expertul a zâmbit și a repetat întrebarea:

**- Acum este plin?**

De data aceasta, cei prezenți erau în dubiu: „poate că nu”.

Expertul a pus pe masă o altă cutie cu nisip pe care l-a vărsat în vas. Nisipul s-a infiltrat în spațiile rămase, de data aceasta mai mici, printre pietrele mari și cele mici .

**- Este plin?**, a întrebat el din nou.

- Nu, au exclamat asistenții.

**- Bine**, a zis și a scos de sub masă o sticlă de un litru cu apă, pe care a vărsat-o în vas. Dar încă nu dădea pe dinafară.

**- Deci, ce am demonstrat noi astăzi?**, a întrebat unul dintre asistenți.

Alt asistent a răspuns că nu contează cât de încărcată îți este agenda, dacă te străduiești, tot timpul mai poți adăuga câte ceva.

**- Nu!** a concluzionat expertul. ***Ceea ce ne învață această demonstrație este faptul că, dacă nu punem mai întâi pietrele mari, mai târziu nu le mai putem pune. Și care sunt pietrele cele mai mari din viața noastră? Dumnezeu, credința, practica religioasă, valorile morale, copiii, părinții, frații, prietenii, visurile, sănătatea, persoana iubită, semenii tăi cei mai apropiați! Ține minte: pune-le primele și restul își va găsi locul în viață.***

## ***Mai întâi ce-i mai întâi***

Juan își spăla mașina pe trotuar în fața casei. Ca de obicei, a trecut pe acolo preotul; s-a oprit și l-a felicitat pe Juan:

**- Ce frumoasă este mașina ta! Are ceva ani, dar tot timpul e curată și strălucitoare.**

- Dacă ați ști dumneavoastră, părinte – a zis Juan – cât timp și muncă îmi ia asta! Cel puțin o oră pe zi.

Preotul a devenit serios și a zis:

**- Și pentru a-ți păstra sufletul curat și strălucitor cât timp îți ia pe zi?**

Juan nu a răspuns, căci el aproape niciodată nu are timp să vorbească cu Dumnezeu și să reflecteze.

Atunci preotul a conchis:

**- Juan, sincer vorbind, eu nu aș vrea să fiu sufletul tău, ci... automobilul tău...**

Isus spune: „Așadar, ce i-ar folosi omului de-ar câștiga lumea întreagă, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16, 26).



Pr. paroh Mihai Mărtinaș